

Verslag 47^e jota.

De Jota van 2005 staat al weer voor de deur en ik moet nog aan dit verslag beginnen. Ik had al wel een begin gemaakt en op een floppy gezet maar het bestand was dusdanig beschadigd dat het niet meer te openen was.

Dus ben ik maar opnieuw begonnen. Net als voorgaande jaren wordt de jota voorafgegaan door een aantal vergaderingen zo ook dit jaar. Belangrijke punten komen aan de orde zoals wat gaan we doen en wat voor een mast wordt er gebouwd.

Misschien kun u het zich nog wel herinneren dat ik het vorige verslag afsloot met de mededeling dat ik al wist wat voor mast er dit jaar gebouwd zou worden.

Het zou een vergrote versie worden van de mast die we in 2002 hadden, hierop had ik mij zeer verheugd niet alleen vanwege de hoogte maar meer nog van de schoonheid van deze mast.

Maar helaas door gebrek aan ervaren bouwers ging dit niet door, het werd de bekende klapmast wat overigens ook niet verkeert is, deze mast is toch zo'n slordige 15 meter hoog geworden.

Dan het programma Voor de jongere speltakken was er op de vrijdagavond een levend ganzenbord spel.

En voor de zaterdag was er voor alle scouts een mini jotacross waar het zendstation ook deel van uit maakte.

De bemanning van het jota station bestond ook dit jaar weer uit de vertrouwde crew Rob PE1PZP Peter PA3GKO Fred PA3DLX nieuw dit jaar was Nico PD1AKJ.

Om de bevertjes een beetje vertrouwd te maken met het jota gebeuren ben ik een week van te voren bij de bevertje langs geweest om ze het een en ander te vertellen en ze zo een beetje van de microfoon vrees af te helpen.

Ik vertel dan wat over radio en we oefenen wat spelletjes die we bij de zender kunnen doen. De laatste jaren proberen we de mast een week van te voren af te hebben compleet met antennes zodat we tijdens het opbouwen niet voor verassingen komen te staan.

Het enige wat er nog opgebouwd moest worden was de mast voor het atv gebeuren.

We hadden het plan opgevat om de antennes voor 10 GHZ vast op te stellen richting Beverwijk, hiervoor moesten de schotels onder de rotor gemonteerd worden.

Na enig heen weer draaien van de mast lukte het niet om een knap plaatje te ontvangen, de oorzaak hiervan was dat de schotels wat lager gemonteerd waren.

Na enig knutselwerk waren de schotels en daardoor ook de rotor wat hoger gemonteerd en het bekende plaatje werd ruisvrij ontvangen.

Maar door al dat geknutsel was de dag al weer bijna voorbij.

Nadat alle kabels naar de plaatsen van de zenders waren gebracht konden de antennes getest worden en deze werden in orde bevonden.

Hoogste tijd om huiswaarts te keren om wat te gaan eten, Hella had voor ons zuurkool en boerenkool gemaakt wat we ons lekker hebben laten smaken.

Na enig uitbuiken zijn we weer richting scouting gegaan om de laatste klusjes te doen.

Toen alles in gereedheid was en het al tegen de openingstijd aan begon te lopen melde Arthur (onze RSSA) zich ook.

er meteen diverse verbindingen gemaakt waarbij het bijna een traditie is dat ik de eerste verbinding mag maken, ik roep nog net niet na de verbinding en nu verklaar ik de JOTA voor geopend maar dat gevoel heb ik er wel bij.

Hoe laat het is geworden weet ik niet meer het zal ongetwijfeld niet vroeg zijn geweest maar er staat mij ook iets van bij dat het ook niet al te laat is geworden.

Zaterdagmorgen Na douche en ontbijt kwamen de eerste groepen bij de zenders. De kinderen van de diverse speltakken waren over verschillende groepen verdeeld dus bij de zender kwamen iedere keer kinderen van uiteenlopende leeftijden.

Voor de bevers vond ik dit wel jammer want die werden door de wat oudere kinderen naar de achtergrond geschoven.

We moesten er goed op letten dat de bevers ook aan de microfoon kwamen.

Een schitterend moment vond ik persoonlijk het moment dat we het spel verstoppertje via de zender gingen spelen.

kruisje gezet en dit is dan de plek waar je verstopt bent.

Nu is het de bedoeling dat je elkaar probeert te vinden en de groep die het eerst gevonden wordt heeft verloren en moet dan een lied zingen.

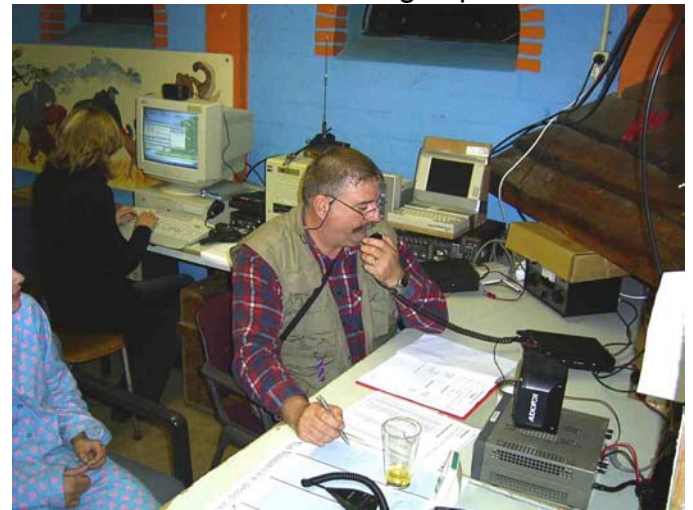
Na dat de voorbereidingen gedaan waren mochten wij als eerste beginnen. Ik had er voor gezorgd dat het bewuste bevertje dicht bij mij was komen te staan en omdat zij wist hoe het

Net als het voorgaande jaar werd de opening uitzending door ons zendstation doorgezonden en na de opening konden de deelnemende groepen van rayon A zich bij ons aanmelden.

Ook dit jaar ging het aanmelden zonder problemen. Van alle uithoeken van rayon A kregen we mooie signaal rapporten.

Er waren zelfs scouting groepen van een ander rayon die zich bij ons aanmelden omdat daar hun in meld station niet gehoord werd.

Nadat het in melden was afgelopen werden

zender gingen spelen.

Dit was een van de spelletjes die ik met de bevers had geoefend.

Toen ik een van de bevers naar voren haalde omdat zij kon vertellen hoe het spelletje werkte werd er driftig nee geschut door het betreffende bevertje.

Ja wat wil je als je omringt bent door een aantal in haar ogen grote lummels.

Maar goed, het spel gaat als volgt er wordt een speelveld getekend van 25 hokjes (5X5). Boven aan het vierkant wordt er genummerd van 1 tm 5 en aan een van de zijanten A tm E.

Vervolgens wordt er in een van de vakjes een

spel gespeeld moest worden mocht zij het eerste vakje aanwijzen waarvan zij dacht dat de groep van het tegenstation verstopt was.

Zo een kort spelletje verstopperij via de zender had ik nog niet gespeeld, het was meteen in een keer raak.

Ik heb nog nooit een bevertje zo snel zien groeien, wat een mooi gezicht ze stond toch een partij te glunderen, haar dag kon niet meer stuk.

Ook die van mij niet, ik moet nog regelmatig aan dat moment terug denken.

En zo vliegt een dag voorbij en voor je het weet gaan de kinderen weer naar huis.

Tijd om even wat te rusten en te gaan eten, helaas niet voor het mobile team van de jotacross zij moesten vooruit een hapje eten en ook nog het mobiel van de nodige apparatuur voorzien.

Nadat ook wij hadden gegeten was het tijd geworden om ons te melden bij de organisatie van de jotacross.

Voorafgaande aan de cross was er een thuis opdracht wat dat precies was weet ik niet meer,

wat ik wel weet is dat er mensen in een kroegje een schilderijtje moesten maken zo een van iedereen kan schilderen.

Ook deze keer kregen wij een 42 tal vragen op ons afgevuurd met tussenpozen van een half uur.

Om half elf konden de laatste antwoorden gegeven worden en hierna was het afwachten.

De uitslag werd bekend gemaakt startend bij de 16^e plaats, ieder had een goed gevoel over de uitkomst we maakte een goede kans om eerste te worden.

De 10^e plaats werd bekend gemaakt

ook nu werden we niet genoemd plaats 5 wederom werden we niet genoemd plaats 3 ook hier waren we niet bij.

Nu begon het echt spannend te worden we waren eerste of tweede geworden.

Met het bekend maken van de tweede plaats was duidelijk geworden dat wij niet eerste waren maar tweede.

Er zijn groepen die dit de ultieme overwinning vinden omdat ze dan niet het volgende jaar de cross moeten organiseren maar wij gaan nu eenmaal voor de eerste plaats.

Na een korte stilte was de teleurstelling al weer snel vergeten, volgend jaar beter.

Als je het gemiddelde bekijkt doen we het helemaal niet slecht.

Nadat het mobile team weer thuis was

hebben we er nog een zeer gezellige nacht van gemaakt en verbindingen gedraaid tot in de kleine uurtjes.

De zondag gebruikt om uit te slapen en alles op te ruimen en spik en span achter te laten.

Volgend jaar weer meer.

